உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி எ.] 1918௵ நவம்பர்௴ [பகுதி கக.

சாந்தோக்யோபநிஷத்து.

எட்டாம் பிரபாடகம்.

கண்டம் ௮.

நீர் நிறைந்த வொரு பாத்திரத்தினில் உங்கள் ஆத்மாவைப் பாருங்கள் தெரியாவிட்டால் கேளுங்கள். அங்ஙனமே பார்த்தோம். என்ன பார்த்தீர்கள்? எங்கள் எல்லா அவயவங்களையும் பார்த்தோம். ஆடையாபரணங்களை யணிந்துகொண்டு பாருங்கள். அங்ஙனமே பார்த்தோம். இப்போது எதைப் பார்த்தீர்கள். முன்பு அலங்காரமில்லை இப்போது அலங்காரத்துடன் உடலைப்பார்த்தோம். அதுவே யாத்துமா அதுவே அமிருதம் அதுவே பிரமம். பிரஜாபதியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு தேவரும் அசுரருஞ் சென்றார்கள்.

௨. பிரஜாபதி அங்ஙனம் சென்ற அவர்களை நோக்கி நீவிர் ஆத்துமாவை அறியாமல் அடையாமல் செல்லுகின்றீர்கள். இங்ஙனம் தேகமே ஆத்துமாவென்று நீங்களறிந்தால் அவமானத்தையே யடைவீர்களென்றனர்.

௩. இங்ஙனம் பிரஜாபதி சொல்லியும் அசுரராஜனாகிய விரோசனன் அசுரர்களை நோக்கித் தேகமே ஆத்துமாவென்றும், அதுவே பூசிக்கத் தக்கதென்றும் இவ்வுண்மை தெரிந்தால் இகபரலோகம் கிடைக்குமென்றுரை.

௯. இது தேர்ந்த அசுரர்கள் பகுத்தறிவு, சிரத்தையின்றி யாகாதி கர்மங்களை விட்டு மிக வலங்கார கோலாகலத்துடனிருந்து எல்லா உலகங்களையுஞ் சயித்துவிடலாமென வெண்ணினார்கள்.

கண்டம் ௯.

இந்திரனோ தேவர்களிடம் போகாமல் தீர்க்காலோசனைசெய்து, சந்தேகமுண்டாகி, இவ்வுடல் அலங்கரிக்கப்பெற்றால் அவ்வாறே காணப்படுகிறது. அங்கவீனங்களிருந்தால் அங்ஙனமே காணப்படுகிறது. ஆகவே உடலுக்கு நாசமுண்டோ இல்லையோ யாதொரு போக்கியமும் காணப்படவில்லையெனச் சந்தேகித்தான்.

௨. மறுபடியும் இந்திரன் பிரஜாபதியிடஞ் செல்ல அவர் மறுபடியும் என்வந்தீரென்றார். இந்திரன் தன் சந்தேகத்தைச் சொல்லினான்.

௩. இந்திரனே! சாயா ஞானம் கூடாது. உபதேசிக்கிறேன் கேள். முப்பத்திரண்டு வருடம் பிரமசரியம் உபாசியென்றனர். அங்ஙனமே யிருந்தான். பிறகு பிரஜாபதி சொல்லுகிறார்

பாணவழுது.

நீதி.

யோஜநம் பேரீசப் தச்ச
மேகசப் தச்ச த்வாதச
தாத்ராணும் நாநசப் தஸ்து
த்ரைலோக் யஞ்ச சராசரம்.

பேரிகையை யடித்தால் அச்சத்தம் ஒருகாததூரம் கேட்கும், மேகம் கர்ஜித்தால் பனிரண்டுகாத தூரம் கேட்கும். தருமவான்களுடைய தானம் மூன்றுலகம் கேட்கும்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சமயம்.

தொகுதி - ௭ - பகுதி - ௫ - பக்கம் - ௧௨௩ - தொடர்ச்சி.

சித்தாந்தத்தே சிவன்றன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்தி என்னுந் திருப்பாசுரத்திலுண்மைப் பொருளை விளக்கி அவ்விளக்க முடிவில் சித்தாந்தத்திற் கூறுஞ் சித்தாந்த வுரைகளன்றி ஏனையவுரைகளைப் பித்துரைகளெனவும் பாவப்பெருங்குழியில் வீழ்த்தும் பாவவுரைகளெனவும் முன்னர் வரைந்திருக்கின்றோம். இனி பித்துரைகளைக் கூறும் மூர்க்கராகிய அம்மதயானைகளை யடக்கும் அங்குசஞ் சித்தாந்த மென்பதைக் கூறுவாம்.

பதி பசு பாசம் என்று சொல்லப்பட்ட மூன்றும் அளவிடப் படாதது. அளவிடப்படாத அம்மூன்று பொருளையும் எடுத்துத் தத்தம் மனம்போனவாறெல்லாம் ஆணவ மதங்கொண்டும் தற்போத மதங்கொண்டும் பேசும் மதமுடைய மதவாதிகளாகிய மதயானைகளை அடக்கும் ஓர் அங்குசம்போன்றது சித்தாந்தம்.

இங்ஙனமான சித்தாந்தமாகிய அங்குசத்தைக் கைக்கொண்டு அந்த மதயானைகளை அடக்கவல்ல பாகர் தாதமார்க்கம் புத்திரமார்க்கம் சகமார்க்கம் என்னும் மூன்றுமார்க்கங்களிலும் தவறாது ஒழுகிச் சன்மார்க்கத்திற் கூடி அவஞானபோதஞ் சம்பந்தப்பட்ட பாசஞான பசுஞானங்களாகிய அஞ்ஞான இருளகன்று சிவஞானபோத சம்பந்தப்பட்ட பதிஞானத்தால் பிரகாசிக்கும் அருட்கண்ணுடையராய்ப் பரசிவாதிக்யம் பெற்ற சிவஞானிகளாகிய (சிற்பரச்செல்வர்)களே யாவர். அவர் மும்மலங்களைச் சிவம் ஞானம் போதம் என்ற மூன்றுற்போக்குவர்,

இனி முப்பொருள்களுள் பதி-சத்தென்றும், பாசம்-அசத்தென்றும் சடமென்றும், பசு-பாசம் தன்னைவிட்டு நீங்கும் பரிபாகம் உண்டாமளவும் அதன் வண்ணமாய்ச் சார்ந்தும், சத்திநிபாதம் வரப்பெற்று அருள் வசப்பட்டபோது அதன் வண்ணமாய்ச் சார்ந்தும் நிற்பதாகிய அனனியத்தன்மை யுடைத்தென்றும், பிரமாண முகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானும் நிரூ காட்டுந் தன்மை யுடைத்தானது சித்தாந்தம்.

பதி—பசு பாசங்களுக்குத் தான் இடமாய் நிற்றலால் பதி எனவும் பாசத்தைத் தனது கிரியாசத்தியால் ஆணவாதி பாசங்களைக் காரியப்படுத்தலால் அஃதாவது தநுகரண புவனபோகங்களாகவும் இருவினைகளாகவும் புண்ணிய பாவங்களாகவும் சுகதுக்கங்களாகவும் இவ்விருவகையினையும் எனதெனவும் யான் எனவும் பற்றும் பற்றுப்பொருளாகவும் காரியப்படுத்தலால் பாச(உலக)பதி எனவும், மூவகை யான்மாக்களாகிய பசுக்களைத் தனது ஞானசக்தியினால்காரியப்படுத்தலால் அஃதாவது விஞ்ஞானகலர்க்கு ஆணவம் பரிபாகம் வரச்செய்தும், பிரளயாகலர்க்கு ஆணவம் கன்மம் இரண்டும் பரிபாகம் வரச்செய்தும், சகலர்க்கு ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மூன்றும் பரிபாகம் வரச்செயதும் அவை வந்த பின்னர் பெத்தநிலையினீங்கி அவரவரறிவின்கண்ணும் அருள்ஞானம் பிரகாசிக்கச்செய்தும், அது பிரகாசிக்கச்செய்த பின்னர் இச்சா சத்தியால் தனது காட்டும் உபகாரத்தையும் காணும் உபகாரத்தையும் உணர்த்தி அன்பினை விளைவித்துத் தன்னையே இச்சிக்கக் கசிந்துருகச்செய்தும் வருதலால் பசு பதி எனவும், தனது ஆதிசத்தியால் சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் என்னும் நால்வகைக்கிருத்தியங்களையும் தனது பராசத்தியால் சுதந்தரத்வம் விசுத்ததேகம் நிராமயான்மா சர்வக்ஞத்வம் அநாதிபோதம் அலுப்தசக்தி அனந்தசக்தி திருப்தி என்னும் எண்வகைக்குணங்களையும் உடையராய் அவ்வெண்குணங்களான் தனது உபகாரங்கருதிக் கசிந்துருகிநிற்கும் தொண்டினை மேற்கொண்டுள்ள பரமுத்தர்களுக்கு முறையே அஸ்வதந்திரத்தையும் அசுத்தமாயாதேக நீக்கத்தையும் ஐயுணர்வினை நீக்கித்தன்னுணர்வினையுணரும் உணர்வினையும் அவ்வுணர்வான் அசத்தினியல்பையும் சத்தினியல்பையும் உணர்வதாகிய முற்றுணர்வையும் அவ்வுணர்வான் சிவபோதமாகியதற்போதமொழிந்து அருட்போதவழியில் நிற்கும் அருள்நிலையையும் அந்நிலையால் மும்மலச்சார்பால் குன்றுதலடையாத இன்பநிலையினையும் அவ்வின்ப நிலையில் தெவிட்டுதலறியாத பரவசநிலையினையும், அந்நிலையால் என்னிலையினும் தன்னிலை தோன்றாதிருத்தலாகிய திருப்தியினையும் தருதலால் அருட்பதி எனவும் போற்றப்படுவனெனவும்.

பசு அஞ்ஞானசம்பந்தத்தால் பாசத்துக்கடிமையாயும் ஞானசம்பந்தத்தால் ஆசிரியனுக்கடிமையாயும் அருட்சம்பந்தத்தால் அடியவருக்கடிமையாயும் நிற்றலால் அடிமைத்திறத்தை எப்பொழுதும் உடையனெனவும்,

சிவானுபூதி வெண்பா சற்குருவெண்பா விலை அணா—1.

பாசம். தன்னுடனாய்நிற்கும் பசுவைப்பற்றியிருத்தல்போல் அப்பசுவுடனாய் நிற்கும் பதியைப்பற்ற அறியாமையால் சட மெனவும், தன் பற்றாயிருக்கும் பசு தன்பற்றகன்று அப்பதிப்பற்றாய் நிற்கவருங்காலத்து அப்பசுவையும் தான்பற்றுதற்கின்றியிருத்தலால் சட மெனவும் பின்னர் அவ்வருட்பற்றால் அன்பின் வசப்பட்டு நின்றகாலத்து அவர் அவ்வன்பினை யாளுதற்குரிய கருவியாய் நிற்றலால் சட மெனவும் பிரகாசப்படுத்துவதே சித்தாந்தம்.

பதி—இலக்கண வியலால் பசு பாசங்கட்கு வேறாகவும், சாதனவியலால் பாசத்தோடொன்றாகவும், பயனியலால் பசுவோடு உடனாகவும் நிற்குநிலையையும்,

பதி—பசு, பெத்தநிலையில் நிற்குங்காலத்து அப்பசுவோடு ஒன்றாய் அப்பசுவைப் பாசத்தால் அழிவுபடாமற் காத்தலாகிய உபகாரத்தையும், பசு—பெத்தநிலையினின்று நீங்கி சீவன் முத்திநிலையைக் கூடவருங்காலத்தில் அப்பசுவுக்குவேறாய, பாசப்பொருள்களினின்று காட்டலாகிய உபகாரத்தையும், பரமுத்திநிலையில் நின்று சிவானந்தத்தை அனுபவிக்கவருங் காலத்தில் பசுவுடனாய் நின்று காணும் உபகாரத்தையும் செய்துவரும் பெருங்கருணைத்திறத்தையும்,

பதி பசு பாசங்கள்—வியாபகம், வியாத்தம், வியாப்பியம் என்னும் மூவகை யிலக்கணத்தால் ஒன்றாயிருந்தமையும், பதி—பசுவோடு ஒன்றாகியும், பாசத்துக்கு வேறாகியும், பசு பாசத்தோடொன்றாகியும், பதிக்கு வேறாகியும் நிற்கு நிலைகளையும் பிரகாசப்படுத்துவது சித்தாந்தமென்க.

இச்சித்தாந்தம்—அருள், அன்பு என்னும் இவ்விரண்டையும் நேத்திரங்களாகக்கொண்டு தன்னையடுத்தோர்க்குக் கொடுக்கும் சைவசமயத்தே காணப்படுமென்க. அருளாவது—பசுத்தன்மையுடைய ஆன்மாக்களை அத்தன்மையினின்றும் வேறுபடுத்திச் சிவமாந்தன்மையைச் செய்வது, எனவே ஆன்மாக்களுக்குத் தான் இறைவன் அடிமையென்னும் பொருளைவிளக்கி அவ்வடிமை குலையாது அவர்களைச் சிவமாக்குவது. அன்பாவது—அங்ஙனம் சிவத்தன்மையைப் பெறுவித்துச் சிவமாக்கியபின்னர் அவ்வான்மாக்களுக்குப் பாசத்தால் சிவானந்தத்தை விளைவிப்பது. எனவே பாசம் இறைவனுக்கு உடைமையென்னும் பொருளைவிளக்கி அவ்வுடைமையாகிய பாசகாரியங்களான் சிவானந்தானுபவத்தையனுபவிக்கச்செய்வது.

இவ்விரண்டினுண்மையை உண்மையாக வுணர்ந்துய்யவே இச்சமயத்துக்குத் தெய்வமாகிய சிவனெனுநாமம் தனக்கே யுடைய உலகுக்கெல்லாம் அம்மையப்பனாய் விளங்கும் இறைவனது அருள்கண்ணாய் விளங்கும் சிவஞானபோதத்தையும், அன்பென்னும் கண்ணாய் விளங்கும் பெரியபுராணத்தையும் தனது ஞானக்கண்ணால் அமைத்திருக்கின்றனர்.

சிவஞானபோதம் என்னும் நூல் ஆன்மாக்கள் அடிமையென்னும் தன்மையிற் குன்றாது சிவமாய் நிற்கச்செய்யவல்ல அருளைப்பிரகாசமாயறியுமாறு செய்யவல்லதாகலின் அருணூலெனப்பட்டது.

பெரியபுராணம் என்னும் நூல் பாசங்கள்- உடைமை யென்னும் தன்மையிற் குன்றாது சிவானந்தத்தை விளைவிக்குந் தன்மையில் நிற்குமாறு செய்யவல்ல அன்பைப்பிரகாசமாயறியுமாறு செய்வதாகலின் அன்புநூலெனப்பட்டது.

இனி அன்புக்கும் அருளுக்கும் உள்ள ஒற்றுமையுள்
ஈண்டு சிலவெடுத்துக் கூறுவாம்.

1. இருவினை யொப்பு வருவித்தலும் அன்பே.
2. அது வந்தபின்னர் மலபரிபாகத்தைச் செய்வதும் அன்பே.
3. அம்மலபரிபாகம் வந்தபின்னர் சத்திநிபாதம் உண்டாகும் வண்ணம் செய்வதும் அன்பே.
4. அது உண்டாயின பின்னர் தமது முதல்வ குருவாய் வரச்செய்தலும் அன்பே.
5. குருவாய் வந்தபின்னர் அவன் உணர்த்தும் உண்மை யுபதேசங்களை உணர்த்தியவாறே உணரச்செய்வதும் அன்பே.
6. உணர்ந்த பின்னர் அவ்வுணர்ச்சி விசேடத்தால் ஆன்மாவாகிய தன்னுண்மையை உணரும் வண்ணஞ் செய்வதுவும் அன்பே.
7. தன்னை யுணர்ந்தபின்னர் தன்னுள்ளிருக்கும் பரமான்மாவாகிய சிவனை உணரும் வண்ணம் செய்வதும் அன்பே.
8. அவனை யுணர்ந்த பின்னர் அப்பரமான்மாவின் மயமாய்த் தன்னையிருக்கும்படிச் செய்வதும் அன்பே.

மனைவழகு சரித்திரம் (படத்துடன்) விலை அணா—4,

9. அவன் மயமாயிருந்த பின்னர் அவனிடத்துள்ள ஆனந்தப் பெருக்கைத் தன்னையநுபவிக்குமாறு செய்வதுவும் அன்பே.

10. ஆனந்தாநுபவனுயத் தானுன காலத்துத் தன்னைப் பாசவசப்படுத்தி அதன்வயமாக்கிய தேகேந்திரியாதி அனைத்தையும் ஆனந்தாநுபவத்தைத் தந்தவன் மாட்டு இன்புறுமாறு செய்து அத்தேகேந்திரியாதிகளின் வழியே அவ்வாநன்மாவை ஏகரும்வண்ணஞ் செய்வதுவும் அன்பே.

11. தேகேந்திரியாதிகளின் வழியே சிவானந்தாநுபவம் அநுபவிக்குமாறு ஆன்மாவுக்கு வரவே அவ்வான்மா அவ்வானந்தாநுபவத்தைவிட்டு விஷயானந்தாநுபவத்திற்கு வருவதற்குக் கருவிகளின்மையாய் விடுகின்றமையான் அவ்வருஞ் செயலைச் செய்ததும் அன்பே.

அருளுக்கு உடைமை அன்பு ; அன்புக்கு உடைமை அருள்.

அருள் எங்குண்டோ அங்கு அன்பு உண்டு

அன்பு எங்கு உண்டோ அங்கு அருள் உண்டு

அன்பை நோக்கிவருவது அருள்

அருளை நோக்கி உண்டாவது அன்பு

அருள்—மனங்கரைவதற்கு ஏதுவான உபகாரத்தைச் செய்வது

அன்பு—செய்தவுபகாரத்தைக் கருதச்செய்து மனத்தைக்கரையச் செய்வது.

அருள்—அன்பை உள்ளிட்டு உண்டாவது.

அன்பு—அருளை உள்ளிட்டு உண்டாவது.

அருள்—யாதொருபொருளையும் வேண்டச்செய்யாது அன்பையே வேண்டச்செய்வது.

அன்பு—அருளையே வேண்டச்செய்து ஏனையவெல்லாம் வெறுக்கும் வண்ணம் செய்வது.

அருள்—ஆன்மாவுக்குப் பாச நீக்கத்தைச் செய்வது

அன்பு—ஆன்மாவை சிவப்பேற்றை அடைவிப்பது.

அருள்—ஆன்மாவைக் கொள்ளை கொள்வது.

அன்பு—இறைவனைக் கொள்ளை கொள்வது.

அருளுண்டாகுங்காலம்—சத்திநிபாதம் வருங்காலம்

அன்புண்டாகுங்காலம்—இருவினை யொப்பும் மலபரிபாகமும் உண்டாகுங் காலம்.

அருள்—அடியாரிடத்து அன்புண்டாக்கும்.

அன்பு-சிவனிடத்து அன்புண்டாக்கும்.

அருள்—ஞானயோகங்களை விளக்கும் பேரொளி.

அன்பு—சரியை கிரியைகளை விளக்கும் பேரொளி.

அருள்—சிவனால் கொடுக்கப்படும் ஞானயோகங்களாகிய பொருள்கள்

அன்பு—ஆன்மாவினால் சிவனுக்குக் கொடுக்கப்படும் பொருள்

அருள்—ஆன்மாவுக்கு இறைவன் செய்யும் நன்றி

அன்பு—இறைவனுக்கு ஆன்மா செய்யும் நன்றி மறவாமை.

அருள்-ஆன்மா இருக்குமிடம்.

அன்பு-சிவனிருக்குமிடம்.

அருளினால் ஆன்மாவை ஆளுவோன் சிவன்

அன்பினால் சிவனை ஆளுவோன் ஆன்மா.

அருளினால் ஆன்மாவை ஆண்டு சிவன் அவன்பால் பெறுவது அன்பு.

அன்பினால் சிவனை ஆண்டு ஆன்மா சிவன்பால் பெறுவது அருள்.

அன்பைப் பெற்ற சிவன் அவன் செயலெல்லாம் தன் செயலாக்கிக் கொண்டு தானேயாய் நிற்பன்.

அருளைப்பெற்ற ஆன்மா தானது சிற்றின்பமெல்லாம் பேரின்பமாக் கொண்டு சிவமேயாய் நிற்பன்.

அருள்-தானுளவரைத் தானாகவே நிற்கச் செய்து அவரை யாவரும் தானாகவே காணும்படிச் செய்யும்.

அன்பு-ஆன்மாவை சிவமாகவே நிற்கச் செய்து அவனை சிவனுக்கு அடிமை யென்று யாவரையும் சொல்லச் செய்யும்.

இனி இவற்றின் உண்மையை விரித்துக்கூறுவாம். அருள், அருளுடைமை என்றும் இவ்விரண்டினுண்மை முன்னர் அறியத்தக்கது.

அஃதாவது.—

உயிர்களுடைய துன்பங்கண்டு இரங்கும் இரக்கமே அருளெனவும் அதனைத் தன்னால் ஆளப்படும் பொருள்போல் கொள்ளலே உடைமை யெனவும் கூறப்படும்.

திருத்தொண்டர் வெண்பா (திருக்குறளுக்குதாரத்தமுடன்) விலை அணா—1.

உயிர்களுடைய துன்பங்கண்டிரங்குபவன் யாவனெனின் உயிர்வர்க்கங்களில் ஒன்றாகாத இறைவனே யாவன். அவன் இரங்கும் இரக்கமே அருளெனப்படும். அவ்வருளை உடைமையாக ஆளப்பட்டவன் அவனே அவ்வருளன்றி அவனால் ஆளப்பட்டபொருள் வேறொன்றுமில்லை.

இனி உயிர்களுடைய துன்பமாவது யாதெனின், உயிர்கள்மறைத்தற்றொழிலாகிய கடிய தொழிலுடைய ஆணவமலத்தால் தமக்குரிய ஞானம் மறைபட்டு அந்த ஞானத்தால் எண்ணிச் செயயும் செயலுமற்றிருத்தலே துன்பம் எனப்படும். ஏனெனில் உயிர்கள் ஞானமும் செயலும் உடைத்தாயிருந்தும் ஞானத்தால் அறியவேண்டியவற்றை அறியவும், செய்கையாகிய கிரியையால் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்வதற்கில்லாமலும் ஒழியுமாயின் பெருந்துன்பமன்றோ. அப்பெருந்துன்பத்தை யறிபவன் இறைவனன்றி வேறு எவனுள்ளான். அவ்விறைவனன்றி உள்ளாரெல்லாம் உயிர்வர்க்கங்களே யாகலான் ஒருவனும் இல்லையென்பது திண்ணம்.

ஆகவே அவ்விறைவன் மேற்சொல்லிய உயிர்களுடைய துன்பத்தைக்கண்டிரங்கித் துன்பத்தைப்போக்குவதற்கு ஆணவத்தினின்றும் எடுத்துத்தநுவையும் கரணங்களையும் தந்து அவ்வழியால் ஞானக்கிரியைகள் செயற்படுதற்குரிய புவனங்களைப்படைத்து அதில் வாழச்செயதனன். அங்ஙனம் வாழப்பெற்ற உயிர்கள் இறைவன் கொடுத்த தநுகரணங்களைக்கொண்டு தம்தம மறைத்திருந்த ஆணவத்தின் கொடுமையைப் போக்கிக் கொள்ளும் உபாயத்தைத் தமது ஞானத்தால் அறிந்து அறிந்தவண்ணம் அதற்குச் செய்வனவற்றைத் தமது கிரியையாற் செய்து துன்பத்தைப் போக்கிக் கொள்ளும் வகையறியாது. அவ்வாணவம் மாயாமலத்தாலும் கன்மமலத்தாலும் ஆக்கப்பட்டதாய் தந்தை மனைவி மக்கள் இவர்களைச் சார்ந்த சுற்றங்கள் முதலியோரிடத்தில் மயக்கும் வகையானே மயக்கி மாயாகன்மங்களாய் பெருக்கி விஷய போகங்களே அநுபவிக்கப்படும் போகங்களாகக் கூட்டி அவற்றில் மொத்துண்டு வருந்தும்படிச் செயதது.

அதுகண்டு இறைவன் இரங்கி அவ்வாணவாதிகளுடைய கொடுமைகளையும் அவற்றால் விளையும் நல்வினை தீவினைகளையும் அவற்றின் இன்ப

மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கு மூலம் விலை அணா—8.

விடாது அநுபவிக்கப்படும் சுவர்க்க நரகாநுபவங்களையும் அவ்வநுபவங்கள் விட்டொழியாது மேன்மேல் மாறி மாறி வரக்கூடும் சங்கதயிற் கூட்டங்களாகிய மனைவி மக்களால் உண்டாகும் மாறாக் கவலைகளையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் பிரத்யக்ஷமாய் அறிந்து அவற்றினின்றும் வேறுபட்டு வருமாறு வேத முதலிய பல சாஸ்திரங்களைப் பார்க்கக் காட்டினன்.

கா. ஏ. ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை,

சித்தாந்தபோதரத்தினாகரம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நீலகண்டமணி மாத்திரை

முதலிய குறிப்புகள்.

மாந்தாளிகள்ளி - சதுரகள்ளி - வெள்ளெருக்கன்வேர் பட்டை-இலைகளைச் சமன் எடையாய் நிழலில் உலர்த்திக்கொண்டு ஐந்துபலம் குழித்தைலம் வாங்கிக்கொண்டு சுரக்குடுக்கையில் வைத்துக்கொண்டு பெருங்காயம் - லிங்கம் - அபினி இந்த மூன்றும் ஒவ்வொருபலம் கலுவத்தில் போட்டு பொடித்துக்கொண்டு குங்குமப்பூ - கஸ்தூரி - கோரோசனை - பச்சைகற்பூரம் - கூகைநீறு - இந்த ஐந்தும் வகைக்கு ஒன்றேகால் (கவ) வராகனெடை சேர்த்து தைலத்தைவிட்டு எட்டு ஜாமம் அரைத்து குன்றிமணி பிரமாணம் மாத்திரை செய்து மூங்கில் குழாயில் அடைத்து மண்குடத்தில் வைத்து பூமிக்குள் நாற்பது நாள் வைத்து பின்பு எடுத்து விஷ்ணுவுக்கு பூசை செய்து தங்கடப்பியில் வைத்துக்கொண்டு வாந்திபேதி கண்டவர்களுக்கு மணிக்கு மூன்றுமாத்திரை தேனில் கொடுத்தால் வாந்தி

விபூதி விளக்கம் விலை அணா—4.

பேதி நிற்கும். ஜன்னி பாதக ஜன்னி மூன்றுக்கும் பிரயோசிக்கலாம், நல்லபாம்பு முதலிய விஷ ஜெந்துக்களுக்கும் தகுந்த அநுபானங்களில் பிரயோசிக்கலாம், இந்த மாத்திரைக்கு விஷ்ணு வைத்த பெயர் பிரளயகால ருத்திர மணி மாத்திரை. சிவனிட்ட பெயர் நீலகண்ட மணி மாத்திரை. இது காடியில் சொல்லியது.

சில குறிப்புகள்.

பக்தி என்பது மனநெகிழ்ச்சி. மன உருக்கம். அன்பு என்பது ஆன்ம நெகிழ்ச்சி ஆன்ம வுருக்கம், எல்லா உயிர்களிடத்தும் கடவுள் வியாபித்திருத்தலே ஈஸ்வர பக்தி யாம். ஜீவகாருண்யம் உண்டானால் அருள் உண்டாகும். அருள் உண்டானால் அன்புண்டாகும் அன்பு உண்டானால் சிவானுபவம் உண்டாகும்.

அந்தக்கரண சுத்தியின் பிரயோசனம் பக்தியை விளைவிப்பது.

தயவு—வெள்ளைவர்ணம். சுத்தம் ஞானம் அருள் என்பது தயவு.

காருண்யம். தயவுக்கு விரோதமானவைகளைச் செய்யப்பதற்கு அடையாளமாகத் தரிப்பது காவிவேட்டி மூலாசைகளின் விசேஷம் பற்றுவோர்களாகித் தயை இல்லாத கடின சித்தர்கள் சந்நியாசம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மேற்படி குற்றங்களை ஒழித்தவர்கள் துறக்கவேண்டியதில்லை.

கற்பபேதம் என்பது கடவுள் இடபவாகனரூடராய் உலகத்திலே வந்தருளி காட்சி கொடுத்து அருளுங்காலம். இடபம் என்பதற்குப் பொருள் தருமசொரூபம் காருண்யம். தயை.

காரணம் என்பது காரணசம்பந்தம் உடையது காணம் என்பது ஒற்றுமை வேற்றுமைத்தொழில் தன்மை உடையது மட்குடத்தைப்போல.

தேவர் குறளில் முதல் அதிகாரத்தில் சாகாத கல்வியைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கின்றது. அதை ஆசிரியர் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

ஜீவகாருண்யத்தால் பிரமாவினுடைய ஆயுளும் பாச வைராக்கியத்தால் விட்டுணுவினுடைய ஆயுளும் ஈஸ்வர பக்தியால் ருத்திரன் ஆயுளும் பிரம்ம ஞானத்தால் என்றும் அழியாத் சொரூப தேக முதலியவைகளைப் பெற்றுக் கடவுள் மயமாகலாம்.

சிவ=அருஉரியாய் மலமில்லாத சர்வவல்லபம் உடைய் பொருள். சி=அருஉரியாய மலமில்லாதது. வ=சர்வ வல்லபம் உடையது.

சிவம்=சச்சிதானந்தம், சி=சத்து வ=சித்து. ம்=ஆனந்தம்.

சி=எல்லாம் உள்ளதாய் விளங்குவது,

வ=எல்லாம் விளக்குவதாய் உள்ளது.

ம்=இவவிரண்டினுலும் நிரம்பிய இன்பம்.

சி=எல்லாம் உடையது. வ=அபின்னமாகிய அருள். ய=ஆன்மாவா கிய சபை. ந=சிவன், ம=பசு.

மனித தேகத்தில் சுவர்க்கம் நரகம் இருக்கிற இடம் பிரமபதம், விஷ்ணுபதம், ருத்திரபதம், மயேசுரபதம், சதாசிவபதம் முதலிய பதங்க ளினிடம். இந்த மனிததேகத்தில் கண்டம்முதல் உச்சிவரையில் மேற்படி பதங்களுக்கு சுவர்க்கம் என்று பெயர். நரகம் நரகாதிகளுக்கு இடம் உந்தி முதல் குதபரியந்தம். இயமனிருக்கும் இடம் குதத்திற்கு இடதுபாகம்.

பெண்பாகத்தில் கலைநான்கு ஆண்பாகத்தில் கலைமூன்று. ஆக ஏழு. ஒவ்வொரு கலையில் ஒவ்வொரு தாது அணுவாய்ச்சேர்ந்து ஏழாவது கலையில் கரு சம்பூரணமாய் சப்த தாதுக்களும் கூடிய பின் பிண்டமாகும். பிறப்பு ஏழு என்பது ஒவ்வொரு தேகத்தில் ஏழு பிறப்பு.

புவுதிகம்—வீரம், பூரம் முதலிய 64-சரக்கு.

ஏமம்—கனகம் என்பது சூரியனைக் குறிக்கின்றது. சூரியனிடத்தில் பொன் இருக்கின்றது.

தேகசட்டஞ் செய்வது உப்பு. உப்பைக் கட்டியாகாரத்தில் சேர்ப் பது சித்தமார்க்கம்.

ஆண்பிள்ளையின் தேகத்தில் மூன்று இடங்களில் சத்துண்டு, அவை மண்டையின் மூளை, கொப்பூழ, இலிங்கத்தின் கீழ்ப்புறம், பெண்பிள்ளை களின் தேகத்தில் சத்து நான்கு இடங்களில் உண்டு: மண்டையின்மூளை தனங்களின்கீழ், கொப்புழ், குய்யம்.

சர்க்கரை புழுத்தபின்குகலின் உத்தம ஆகாரமாம்

சூரியன் ஆணாகவும் சந்திரன் பெண்ணாகவும் வலப்பாகம் சிவமாகவும் இடப்பாகம் சத்தியாகவும் வழக்குவது மருட்டு. ஏகதேச ஞாயம் வலப் பாகம் சிவசத்தியாகவும் இடபபாகம் சிவமாகவும் இருப்பது அனுபவம். சூரியன் அக்கினியோடு கூடியபோது சந்திரனாகவும் சந்திரன் அக்கினி கூடியபோது சூரியனாகவும் உண்டாகும்.

பசு என்பது மூறுயும் மலம் உடையது.
ஜீவன=மூன்றுபக்கு மலம் உடையது,
ஆன்மா=ஒருபங்கு மலம் உடையது.
சிவம=முற்றும் மலமில்லது
மலம் முற்றும்நீங்கி தயாவடிவமாவதே சிவம்.

ஆனந்தம் என்பது சதா சந்தோஷத்தோடு எதிரிட்ட ஜீவர்களுக்குத் திருப்தியாய் சந்தோஷிப்பித்துத் தான் அதிசயமின்றி நிற்பதுவே.

ஆணவம் மாயை கன்மம். இம்மூன்றும் பக்குவம் மூன்று அபக்குவம் மூன்று. ஒவ்வொன்றில் விரிந்தது பதினெட்டு. பக்குவ ஆணவம் பக்குவ மாயை இவயிரண்டும் தவிர்த்து நிற்பது விஞ்ஞானகலர் என்றது. சுராசுர பசாசங்கள் அபக்குவ மாயை அபககுவ கன்மம் பக்குவ ஆணவம் இவை கூடியவை ஜீவ ஆன்மா பக்குவ மாயை அபக்குவ கன்மம் தாவரங்கள் அபக்குவ கன்மம் ஆணவ மயமாகநிற்றல்.

சிட்பீஜாக்ஷரம் (ஞ) பிந்துநாதம சகர ஒற்று அகரம் இகரம் ஆக ஐந் தும்கூடிய ஒருருவாகிய சிகரம்.

சங்கல்பம் ஐந்து வகை;—

---

(1) நிர்விகல்பம், (2) சவிகல்பம், (3) சங்கல்பம், (4) விகல்பம், (5) கல்பம்.

நிர்விகல்பம்=கடவுளறிவு.

சவிகல்பம்=அதனது வியாபகம்

சங்கல்பம்=யாதொன்றிலும பற்றுமல் சுத்தமாக இருந்த காலத்தில் தோன்றிய ஆசையாகிய நினைப்பே முன் அசைவின்றி அசை

சிவஞானபோதச் சிற்றுரைவிளக்கம் விலை ரூபா 3—8—0.

ந்த ஆசைவாகிய மேலசைவென்றும் புடைபெயர்ச்சியே எக் காலத்தும் மரணம் அடையமாட்டோம் என்றும் அழுந்திய பிரக்ஞை

விகல்பம் = பிரம்ம சதாசிவகால அளவைக் குறித்தது.
கல்பம் = மேற்குறித்தவைகளுக்கு அநுசந்தானங்கள்.

சங்கல்ப விகல்ப கற்பம் :—(1) உள் அழுந்தல் ஆன்ம திருஷ்டி, (2) அதை சிந்தித்தல் ஜீவதிருஷ்டி, (3) விசாரித்தல மனதிருஷ்டி இம் மூன்றுமே சங்கல்ப விகல்ப கற்பம். ஆதலால் மனதில் யாதொன்றும் பற்றுமல் சுத்தமனமாக நாம நஷ்டமடைய மாட்டோம என உள்ளழுந்தி நிச்சயித்தலே சங்கல்பம்.

மனதின் கூறுபாடுகள் நான்குவகை

1-ஜீவப்பற்று 2-பந்தப்பற்று 3-களத்திரப்பற்று 4-தேகப்பற்று என தேகப்பற்றுகிய அகப்பற்றில் லக்ஷியம்போய இருத்தல் சங்கல்பம்.

சுத்த அமுததானங்கள் ஐந்து.

(1) முதல் அமுதம் நாக்கின் அடியில் இனிப்புள்ள ஊற்றுச்சலம் போல் இருக்கும்.
(2) உள் நாக்குமேல் இளகிய இனிய சர்க்கரைப் பாகுபோல் இருக்கும்.
(3) மூக்கின முனை-குழம்பின் சர்க்கரைப்பாகுபோல் இருக்கும்.
(4 நெற்றியின் நடுவில் முதிர்ந்த சர்க்கரைப்பாகுபோல் இருக்கும்.
(5) மகா இனிப்புள்ள மணிக்கட்டியாக இருக்கும்.

இந்த ஐந்தாவது அமுதங்கிடைத்து உண்டவர் என்றுஞ் சாகாநிலையைப் பெற்றோர்.

குளிகை மணி ஒன்பதின் விவரம்:-

1- பரம்பரமணி—அண்டமும் அண்ட வஸ்துக்களைக் காட்டுவது.
2- பராபரமணி—பிண்டமும் பிண்ட வஸ்துக்களைக் காட்டுவது.
3- அருட்பெறன்மணி—நினைத்ததை நினைத்தபடி யருளுவது.
4- ககனமாமணி—விண்ணுலக வஸ்துக்களை யாட்டிவைக்கும்.

செய்யுளிலக்கணம் விலை அணு 8.

5- சரவொளிமணி — மஞ்ஜுஷை வஸ்துக்களை யாட்டிவைக்கும்.

6- கலைநிறைமணி — எல்லா உலகத்தும் உலாவிதல்

7- வித்தகமணி — சர அசர வஸ்துக்களிடம் விளங்குவது.

8- சித்துசெய்மணி — மகா சித்திகளை நடத்துவது.

9- வளரொளிமணி — அழியாவாழ்வு அளிப்பது.

நித்திய துறவு என்பது

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு இந்நான்கையும் நான்குகாலங்களிலும் அனுபவித்துப் பற்றற்றிருப்பதே நித்தியத்தை அடைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கின்றது.

சுரோணிதப்பையினிடத்தில் மூன்றுமணிசேர்ந்த கொத்து(க) வலது புறத்திலும் நான்குமணிசேர்ந்த கொத்து(க) இடது புறத்திலும் இருக்கின்றது. சுரோணித சுக்கிலங்கலந்து கர்ப்பந்தரிக்கிற காலத்தில் மூன்று சேர்ந்த கொத்தில் சம்பந்தப்பட்டால் ஆண்குழந்தையும் நான்குசேர்ந்த கொத்தில் சம்பந்தப்பட்டால் பெண்குழந்தையும் பிறக்கும். புணர்ச்சிக் காலத்தில் வலதுபுறம் சாய்வாகப் புணர்ந்தால் ஆணும் இடதுபுறம் சாய்வாகப்புணர்ந்தால் பெண்குழந்தையும் பிறக்கும்.

கவசிலை யென்பது அனுபவ மார்க்கம்.

பிந்துநாதம், பரவிந்து, பரநாதம், அபரவிந்து, அபரநாதம், நிக்கிராந்தம், அதிக்கிராந்தம் அருள் ஆக ஒன்பது.

பரஞானம் என்பது முன், சாத்திர ஞானம்
வாசாகயிங்கரியம் சாதனம் வாச்சியார்த்தம்
அபரஞானம் என்பது பின், அனுபவ ஞானம்
சாத்தியம் லக்ஷியார்த்தம்
பரம் முன் அபரம் பின் சாத்திரம் முன் அனுபவம் பின்
சாதனம் முன் சாத்தியம் பின்.

ஆதி=முதல் அந்தம்=கடை, அநாதி=முதல்கடை இல்லாதது.

அண்ட அமுத வகை:

அக அமுதம் புற அமுதம் புறப்புற அமுதம்(=மழை) பிண்ட அமுதம்.

ஆக அமுதம், அகம்புற அமுதம், புறஅமுதம், புறம்புற அமுதம்.

சகலர்-பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர்.

சகலர்-இயற்கையாகிய ஆணவம்.

இயற்கையிற்செயற்கையாய மாயை.

செயற்கையாகிய காமியம் அல்லது கர்மம்

ஆக இம்மூன்றும் உடையவர்.

பிரளயாகலர்=இயற்கையாகிய ஆணவம் இயற்கையிற் செயற்கையாகிய மாயை இவ்விரண்டும் உடையவர்.

விஞ்ஞானகலர்=இயற்கையாகிய ஆணவம் ஒன்றுமாத்திரம் உடையவர்

சகலர்=ஜீவர்கள்.

பிரளயாகலர்=கல்பமேதிகள்,

விஞ்ஞானகலர்=கலாதீதர்.

அகர முதலெழுத்து உற்பத்தி விவரம் :—

பிந்து-பெரிய வெளிச்சம், சூரிய வெளிச்சம்.

நாதம்-பெரியநாதம்.

பரவிந்து-அதில் பாதிவெளிச்சம், சந்திர வெளிச்சம்.

பரநாதம்-நாதம்.

அபரவிந்து-வெளிச்சம்-நக்ஷத்திர ஒளி.

அபரநாதம்-நாதம்.

திக்கிராந்தம்-அருகிய வெளிச்சம் மின்னல் ஒளி.

அதிக்கிராந்தம்-சப்தம்.

வாமசத்தி

ஜேஷ்ட சத்தி

ரவுத்திரசத்தி

காளிசத்தி.

ஓம் என்னும் எழுத்தைப் பிரணவம் என்று சொல்லப்படும் மயடைந்து அவித்து அழிக்கவல்ல தலைவன்.

கள் காமம் கொலை களவு பொய்—இவ்வைந்தும் கொடிய பாவத்தை உண்டுபண்ணும். இவ்வைந்தில் கொலை விசேஷபாவம். கள் உண்டவனுக்குக் காமம் உண்டாகாமல் இராது கொலை செய்யத் துணிவு வாராமலிராது. களவு செய்யாமலிரான். பொய் பேச அஞ்சான். இதைப்போல

இவ்வைந்து கொடிய குணங்களில் ஒன்றை அடைந்தவனானாலும் மற்றவை கள் அத்துடன் தொடராமல் இராது. ஆகையால் இவ்வைந்தையும் பரி சுத்தமாய் விலக்க வேண்டியது அவசியம்.

யோகி-அநுக்கிரக பஞ்ச அமுதத்தானங்கள்.

(1) தத்துவ அமுதம்—நாக்கு நுனியில் பக்குவ ஞானத்தால் சிருட்டி வல்லப பிரக்ஞையால்,

(2) புவனாமுதம்—நாக்கு மத்தியில் பக்குவ கிரியையால் ஸ்திதி பிரக் ஞையின் உணர்ச்சியால்,

(3) மண்டலாமுதம்—நாக்கு அடியில் பக்குவ இச்சை சங்கார உணர்ச் சியின் தன்மையால்,

(4) ரகசியாமிர்தம்—உள்நாக்கு அடியில் பக்குவதிரோபவம்,

(5) மவுனாமிர்தம்—உள்நாக்கு மேற்பக்குவம்
அநுக்கிரகம்—சுபாவத்தின் அநுபவம்.

பூதம் என்பது யாது. அதனது சொருப ரூப சுபாவங்கள் என்ன. பூதம் என்பதற்கு சப்தார்த்தம்.

பூ=மலர்ந்தது. பிரகாசம், த=தடித்தது, காரியம் ம=வெளிப்படாதிருந்த நிலை.

இதற்குத் தாத்பரியம்=நிலைபெற்ற காரியப் பிரகாசம்.
பூத=அக்கினி தோற்றம் என்றும் பெயர்
பூத=காரிய அக்கினி என்றும் பெயர்.

பூ=என்பதில் உகர உயிரும் (உ), தம் என்பதில் அகரவுயிரும் (அ) ஆகக்கூடிய தொகை (ய) இந்த (ய) இடங்களிலும் இந்த பூதகாரிய அக் கினியின் தோற்றம் உண்டு. கல்லுக்குள் இருக்கிற நெருப்பு பஞ்சில் காரியப்படுத்துவது போலாம்.

பத்து பொதுஸ்தானங்களாவன: மண், நீர் தீ, காற்று, ஒளி, பிர கிருதி, மாயை, சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரம் ஆக இடம் (ய)

இதைப் போலவே பிண்ட நியாயம்.

இந்த உலகத்தில் மனிதர்களுக்கு சீக்கிரத்தில் தேகாஷ்டம் உண்டாவதற்குக் காரணம் இரண்டுவகை, அதாவது அருந்தல் பொருந்தல். அருந்தலில் ஒன்பது பங்கு நஷ்டமும் பொருந்தலில் ஒரு பங்கு நஷ்டமும் உடையது. எப்படியெனில் பிண்டம் உற்பத்தியான காலமுதல் இறக்கும் அளவும் சதா அருந்தலுண்டு. சிசுபருவத்திலும் வாலிபப் பருவத்திலும் விருத்தப் பருவத்திலும் பொருந்தல் கிடையாது. கௌமாரம் யௌவனம் இந்த இரண்டு பருவத்தில் மாத்திரம் பொருந்தல் உண்டு. இதனிலும் ரோயினாலும் துக்கத்தாலும் தரித்திரத்தாலும் பசியாலும் பயத்தாலும் முதலிய துன்பங்களால் பொருந்தல் தடைபடும். அதனால் அருந்தல் சதா நஷ்டம் பொருந்தல் ஏகதேச நஷ்டம். அப்படியே ஆகார விஷயத்தில் அக்கிரம அதிக்கிரம அஜாக்கிரதை அசாதாரண உணவுகளை நீக்கி சுத்த சத்துவ ஆகாரங்களை மாத்திரம் புசித்து ஆயுளை விர்த்திசெய்துகொள்வது சுத்த சன்மார்க்க ஏற்பாடு.

பிறவி எழு :

(1) கருப்பத்தில் ஐந்து மாதம் வரையில் குழவியாக இருப்பது (2) அவயவாதி உற்பத்தி காலம். (3) பிண்டம் வெளிப்பட்டகாலம் (4) குழந்தைப்பருவம். (5) பாலப்பருவம். (6) குமாரப்பருவம் (7) விருத்தாப்பிய பருவம், ஆக பிறவி எழு.

தாபர முதலிய எழுவகைத் தோற்றத்திலும் ஒவ்வொன்றிலும் எழு பிறவியுண்டு. ஒரு பிறப்பிற் பிறந்தால் ஒரு கற்பகாலம் வரையில் தோற்றமில்லாமல் மண்ணில் மறைந்திருக்கும். மறுகற்பத்தில் தான் மறுபடியுந் தோன்ற வேண்டும். காரணப் பிறப்பு எழு. சூக்ஷமப் பிறப்பு எழு. ஸ்தூலப் பிறப்பு எழு ஜாக்கிரப் பிறப்பு ஒன்று. சொப்பனப் பிறப்பு ஒன்று. சுழுத்திப்பிறப்பு ஒன்று ஜாக்கிரத்தில் சொப்பனப்பிறப்பு ஒன்று; ஜாக்கிரத்தில் சுழுத்திப் பிறப்பு. சொப்பனத்தில் சொப்பனப்பிறப்பு சொப்பனத்தில் சுழுத்திப்பிறப்பு ஒன்று. ஆக எழு. இதன்றி மனோசங்கற்பமெல்லாம் பிறப்புகளாம.

சினம் வெகுளி என்பது

சினம்=உள்வேக்காடு. புடஞாயப் போல இது தேகத்தைச் சீக்கிரம் நஷ்டம் செய்யும்.

தாயுமான ஸ்வாமி பாடல் மெய்கண்ட விருத்தியுரை ரூபா3—8—0.

வெகுளியாய்மீசைதுடித்தல், கண்சிவத்தல், கை, கால், உடம்பு முதல் துடித்தலாதியாகி அதை வெளிப்படையாகக் காட்டுதல். இதுவும் தேகத்தை நஷ்டம் செயயும். ஆகையால் எந்த வகையாயினும் கோபம் கூடாது. ஒழிக்க வேண்டியது, அவசியம்.

ஜீவன் என்கிற தீபத்திற்கு சுக்கிலம் திரி, இரத்தம் எண்ணெய். ஆகையால் சுக்கிலமாகிய திரியை விசேஷந்தாண்டி செலவு செய்து விட்டால் ஆயுள் நஷ்டமாய்விடும். ஆனால் கிட்டத்தை மாத்திரம் எடுத்துவிடவேண்டியது. அதாவது பதினாறு தினத்திற்கு ஒருதரம் திரேக சம்பந்தஞ் செய்து அபரசப்பட்ட சுக்கிலத்தை வெளிப்படுத்தி விடவேண்டும். ஆசானுடைய திருவடியில் சதா ஞாபகமுடையவனுக்கு காமம் உண்டாகாது. ஆகையால், தேகசம்பந்தம் ஏக தேசத்திற் செய்யலாம் என்றது. இது மந்ததரத்தை உடையவனுக்கேயன்றி அதிதீவிரபக்குவனுக்கல்ல.

தூக்கத்தை ஒழித்தால் ஆயுள் விருத்தியாகும் ஒருவன் இரண்டரைநாழிகை தூங்கப் பழக்கஞ் செய்வானானால் அவன் ஆயிரம் (1,000) வருடம் ஜீவித்திருப்பான். எப்போதும் மறப்பில்லாமல் ஆசானுடைய திருவடியே ஞாபகஞ் செய்துக்கொண்டிருப்பதே சாகாத கல்விக்கு ஹேதுவாம்.

இரவில் தீபமில்லாத விடத்தில் இருக்கப்படாது. ஏனெனில் அது ஆயுள் நஷ்டத்தை உண்டுபண்ணும். ஆகையால் நாம் வாழ்கிற வீட்டில் தீபத்தை வைத்து ஆயுளை விர்த்தி செய்துக்கொள்ளல் வேண்டும். வீட்டில் எந்த இடத்திலும் தீபம் வைத்திருக்கவேண்டியது அவசியம் இருள்இருக்கப்படாது. ஒரு வீட்டில் தீபம் வைத்தால் அந்த வீட்டிலிருந்த இருளெல்லாம் அந்த தீபத்தில் அடங்கிச்சேரும். அதுபோல இந்த ஜீவனாகிய தீபம் இருக்கிற இடத்தில் விளக்கில்லாவிட்டால் அந்த இடத்திலிருக்கிற இருளெல்லாம் ஜீவனாகிய தீபத்தைச்சேர்ந்து தேக நஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும்.

அகம், அகப்புறம், புறம், புறப்புறம் என்கிற நான்கு இடத்திலும் கடவுள் பிரகாசம் காரியத்தாலுள்ள விபரம்,

சாந்தோபதேச மஞ்சரி விலை ரூபா 1—4—0

பிண்டத்தில் அகம்=ஆன்மா.
,, அகப்புறம்=ஜீவன்.
,, புறம்=மனமுதலிய கரணம்
,, புறப்புறம்=கண்முதலிய இந்திரியங்கள்.
அண்டத்தில் அகம்=அக்கினி
,, அகப்புறம்=சூரியன்
,, புறம்=சந்திரன்
,, புறப்புறம்=நக்ஷத்ரம்.

ஆகவே பிண்டத்தில் நான்கு அண்டத்தில் நான்கு ஆக எட்டு இடங்களிலும் கடவுள் பிரகாசம் காரியத்தால் உள்ளது.

தானாக நிற்றல்=சத்துவம். இராகத்துவேஷாதிகளோடு கூடியது இராஜசம். ஜீவ இம்சை செய்வது தாமசம் சோம்பல் நித்திரை முதலியவை. ஆகையால் இயற்கையாகிய சத்துவத்தோடு கூடி செயற்கையாகிய ராஜசதாமஸத்தை நீக்கவும்.

தர்மம்=ஜீவதர்மம் குலதர்மம் சாத்திரதர்மம், ஆசாரதர்மம் ஆச்சிரம தர்மம் ஜாதி தர்மம் முதலியன. இதனது உண்மை ஆன்மாவின் தன்மை. தன்மை என்பது ஆன்மாவின் சுபாவம் சுபாவம்=ஆன்மாவின் இயற்கைக்குணம். தயை ஆன்மாவின் இயற்கை என்பதே தர்மத்துக்குப் பொருள்.

இந்திரியக்காட்சி=ஒருவஸ்துவின் நாமரூபமின்றிக் காணுதல்.

கரணக்காட்சி=அந்த வஸ்துவைப்பார்த்து அதை அநுபவிக்க வேண்டும் என்கிற சித்தவிருத்தி உண்டாதல்

ஆசை என்பது காமம். அதைத் தன்வசப்படுத்த எழுவது மோகம்.

ஆதலால் எந்த வஸ்துவினிடத்திலும் மோகம் காமம் முதலியவை அவா மாத்திரமாய் இருப்பது மேற்படி காட்சி. சன்மார்க்கத்தில் ஏகதேச அவாவும் கூடாது.

ஆணுக்குள் பெண்ணும் பெண்ணுக்குள் ஆணும் என்பது எவ்வாறு எனில் பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம். பிரகிருதி ஆன்மா என்னும் ஏழும் கூடிச் சுக்கில சுரோணிதமாய் சப்த தாதுவாகச் சிருஷ்டிக்குக் கார

ணமாய் இருப்பதாதலால் ஆணுக்குள் பெண்ணும் பெண்ணுக்குள் ஆணுமாய் இருப்பது உண்மை. உருவபேதத்தால் பெண் ஆண் என்பது பொய். பெண் ஆண் என்னும் நாமபேதம் வருவானேன். அறிவின் உயர்ச்சி தாழ்த்தியால், ஆன்ம அறிவு=ஆண். ஜீவ அறிவு=பெண்..... .... புருஷபாகத்தில மூன்றில் ஆகாசத்தில் பிருதிவியும் பெண்பாகம் நான்கில் பிருதிவியினிடத்தில் ஆகாசந்தோன்றி அடங்குவதுபோல் பெண் ஆணாகியும் ஆண் பெண்ணாகிய நியாயம்.

பூர்வம்—புறப்புறம்— இந்திரியக்காட்சி.
பூர்வ பூர்வம்—புறம்=கரணக்காட்சி
உத்தரம்—அகப்புறம்=ஜீவ காட்சி
உத்தரோத்தரம்—அகம்=அகமாகிய ஆன்ம காட்சி.

சுக்கிலம் ௯ வகை. விராகன் எடை இருக்கும்.

(1) அதில் விஷபாகம் ஒன்று. (2) சாதாரணபாகம் ஒன்று. (3) அமுதபாகம் அரை. ஆகபாகம் இரண்டரை. இதுபோலவே ஸ்திரிகளுக்கும் சுரோணித மிருக்கும் சுக்கிலசுரோணிதத்தின் மேல் கடவுள் ஆவி உருவாய். இருப்பர். தேகசம்பந்தகாலத்தில் விஷபாகம் வெளிப்படாமல் தேகநஷ்டம் சாதாரணம் வெளிப்பட்டால் வியாதி. அமுதம் வெளிப்பட்டால் சந்தான விருத்தி. இந்த நியாயத்தால் சதாதேகசம்பந்தஞ் செய்தாலும் சந்தான விருத்தி ஏகதேசம்.

கடவுள் தயை ஜீவதயை என்பவைகளுள் கடவுள் தயை: என்பது இறந்தரை எழுப்புதல், தாவரங்களுக்கு மழைபெய்வித்தல், மிருகபட்சி ஊர்வனாதிகளுக்கு ஆகாரங்கொடுப்பித்தல், கால சக்கரத்தின்படி சோம சூரியாக்கினியின் பிரகாசங்களை அளவுமீறாமல் நடத்தி வைத்தல்.

ஜீவதயை என்பது: தன்சக்தி யளவு உயிர்களுக்கு உபகரித்தல், ஆன்ம நேய தயாவிசாரத்தோடும் இருப்பது.

உபாய ஞானம்=ஜீவ அறிவு.
உண்மை ஞானம்=ஆன்ம அறிவு.
அநுபவஞானம்=கடவுள் அறிவு.

Studies in Saiva Siddhanta Rs. 3—0—0.